

Ændringsforslag Nr. 5 ansaas som vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 8 ansaas som vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

§ 1, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§§ 2 og 3 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Driftslaan til Industrivirksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2545; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2054).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Forhandlingen om dette Lovforslag vil ogsaa det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Driftslaan til Haandværkere, kunne inddrages.

J. C. A. Larsen: De to Lovforslag, som handler om Driftslaan til Industri og Haandværk, er sideløbende med det Lovforslag om Driftslaan til Landbruget, som blev behandlet i forrige Uge, og de skal tjene det samme Formaal: Hjælp i disse vanskelige Tider til vore frie Erhverv.

Ved Behandlingen af Lovforslaget i forrige Uge om Driftslaan til Landbruget blev der ført en ret langvarig og indgaaende Forhandling om Aarsagerne til den Krise, vi i Øjeblikket er inde i. Fra den ene Side blev det hævdet, at det var en Prioritets- eller Gældskrise, fra anden Side blev det fastslaaet, at det var en Rentabilitetskrise eller Prioritetskrise. Sandheden ligger vel midt imellem, at begge Dele har Indflydelse paa Forholdene, for dersom det kun var

en Prioritetskrise eller en Forrentningskrise, vilde de Landbrugsbesiddere, som havde haft deres Ejendomme før Krigen, være udenfor Krisen, men det er ingenlunde Tilfældet. Den store Skattebyrde, de betydeligt forhøjede Driftsudgifter, som er blevet paaført Landbruget under og efter Krigen, har bevirket, at det er blevet en Forrentningskrise; Skattebyrden har ikke kunnet nedsættes i det Tempo, hvori Kronen er blevet ført i Pari, og det er det, der har bevirket, at vi er inde i Krise.

For Industriens Vedkommende er Forholdet i nogen Grad det samme, i alt Fald for en Del af Industrien; det er en Produktionskrise, som har bevirket, at adskillige af vore Industrier ikke alene nu, men alt i flere Aar har været ude i Krisen.

Der har i dette høje Ting været ført mange og lange Forhandlinger om Aarsagerne til Industriens vanskelige Forhold og om Midlerne til at afhjælpe dem. Det er ikke alle Industrier, som er ude i Krisen, en hel Del af vore Industrier har ikke i den Grad følt Krisen; det er derfor vanskeligt at fremskaffe Hjælp til Industrierne, idet en Del Virksomheder, som beskæftiger ret mange Arbejdere, ikke kan føle Krisen i den Grad som de, der skal konkurrere med Udlandet. Og her tænker jeg paa den Del af vor Storindustri, der har en monopolagtig Karakter, paa de store Bryggerier, Spritfabrikkerne, Sukkerfabrikkerne og flere andre, hvis Forhold er af den Beskaffenhed, at de ingen Konkurrence har fra Udlandet, og som Beskatningsforholdene er ordnet, har de heller ingen Konkurrence fra Udlandet. Desuden er der jo de Virksomheder, der har Koncession, og som derfor ikke behøver at være ængstelige for at træffes af nogen Krise.

Disse Forhold virker ind paa Arbejdslønnen, idet de Virksomheder, der ikke er underkastet en saadan Konkurrence, kan betale deres Arbejdere en Løn, saa de har det godt, medens de Virksomheder, der har Konkurrence fra Udlandets Side, faar at føle det højere Lønniveau, som vi har i Modsætning til Udlandet. Det medfører, at der stadig er Brydninger om Lønnen. Vi har jo oplevet adskillige Kampe, de to Parter, Lønarbejderne og Arbejdsgiverne, staar stadig paa Kampfod overfor hinanden, Arbejderne for at fastholde de een Gang vundne Fordele, og Arbejdsgiverne for at faa Virksomhederne til at kunne forrente sig. Disse store Kampe maa man ruste sig til, og det koster jo Parterne ret store Beløb. Det virker ogsaa noget med til, at Prisniveauet holder sig saa højt oppe. Det er